lært at drømme og gjøre afmægtige Tilløb til at udnytte sine Evner. Det er en fortræffelig Idé af Forfatterinden at flytte dette Pigebarn fra det rige Kjøbmandshjem i Kristiania over til en vestlig Udvandrerby i Amerika, hvor det jo netop gjælder at støde fra sig med begge Albuer, sluge alle zarte Fornemmelser og fægte sig frem trods Haan og Spot, som i dette Tilfælde rammer Pigebarnet væsentlig paa Grund af Faderens Bestilling som Knejpevært. At dette piner den unge Pige, opfattes som kvindelig Sentimentalitet og Naivitet hos Forfatterinden. Havde Fru Janson, siger Anmelderen, blot én Gang været i Paris, vilde hun der have set flinke og honnette Borgerkoner sidde den hele Dag ved Kassen baade paa Restaurationer og i Hoteller, uden at nogen betragter deres Gjerning som uværdig for en ret Kvinde. Her synes jeg dog nok, at Naiviteten er paa Anmelderens Side. Vilde han, at Fru Janson skulde have studeret Amerika i Paris? Man behøver saamænd ikke at have været i Minneapolis, men kun at have læst nogle Rejseskildringer fra de store amerikanske Nybyggerstæder for at vide, at Brændevinsudsalg der, i Afholdsbevægelsens Hjem, bliver sat i Klasse med de groveste Samfundsbesmittelser. Ogsaa Skildringen af den unge Piges Optræden i Selskabslivet maaler han med en evropæisk Alen. Hun finder sig i, hedder det spottende, at en Herre inden Forlovelsen trakterer hende, kjører med hende, inviterer hende i Theatret. Er dette ganske honnet for en ung Pige? spørger han. Ja unægtelig! naar vi som hos Fru Janson befinde os i Amerika og ikke i Paris. Jeg har i det vestlige Amerika set det taget med i Beregningen over en anstændig ung Piges Indkomster, sammenlignede med den unge Mands, at *han* bekostede de Fornøjelser, som det var Reglen, at de nød sammen. Fru Jansons Skildring af en vis Side af Livet i Amerika, nemlig det Udvandrersamfund, der paa samme Tid, som det slider for Udkommet, maa stride for at skille sig af med gammel Fordom og for at tilegne sig det ny Fædrelands indre og ydre Ejendommelighed, er for mig fuld af Interesse og — sanddru og levende, som den er, — i og for sig tilstrækkelig til at give Bogen Værdi. Den ærede Anmelder kunde blandt andre have lært en hel Del deraf, om han blot havde læst med lidt mere Tillid til Forfatterinden. Men ogsaa Bogens Kjærne, Misforholdet mellem den unge Piges Opdragelse og Livets Fordringer til hende, vilde kunne